

Kære Børne- og Ungdomsborgmester Jesper Christensen, kære Borgerrepræsentation i Københavns Kommune,

I har besluttet, at der (igen) skal spares på dagtilbudsområdet, og vi føler et akut behov for at reagere herpå. I har formentligt fået andre henvendelse om dette, men vi håber, at I vil tage jer tid til at læse vores brev.

Sparetiltaget manifesterer sig denne gang i "smartere ferieplanlægning", der i praksis betyder, at mange institutioner lukker ned i sommerferieperioden. Det er dog hverken smart ferieplanlægning for forældrene eller daginstitutionerne og i særdeleshed ikke for børnene, kun for kommunens økonomi.

Ferielukning har store konsekvenser, der fra vores forældre-perspektiv i hovedtræk kan opridses som følger:

- 1) Flexibiliteten i forhold til ferieafvikling for de enkelte familier forsvinder. Dem, som kan, vil placere deres ferie, når deres barns institution er lukket, frem for ud fra familiens behov.
- 2) For nogle betyder det, at familien ikke kan holde deres hovedferie sammen, da begge forældre ikke nødvendigvis har mulighed for at tage ferie i den pågældende periode.
- 3) Og så er der dem, som slet ikke har mulighed for at afholde ferie i den periode, hvor institutionen lukker, og som må sende deres børn afsted til en fremmed institution med primært ukendte pædagoger og børn, da der kun er krav om, at én medarbejder fra barnets institution følger med. Altså dem, som rammes hårdest. Selv for de institutioner, der holder åbent, vil der være begrænset personale fra institutionen til stede, men til gengæld fremmede pædagoger og børn andre steder fra.

Konsekvenserne af ferielukning svarer i mere eller mindre grad til den situation, som børn er i, når de i første omgang skal starte i vuggestue eller børnehave (indkøring), men i dette tilfælde skal de igennem denne - for mange - hårde proces blot for at være der et par uger.

Vi har forståelse for, at *jeres virkelighed* og årsag til sparetiltaget er et stort ressourcepres, bl.a. fordi antal børn vokser støt i Københavns Kommune, og at I er underlagt nogle fra staten fastsatte rammer. Ikke desto mindre mener vi, at det er på tide at råbe vagt i gevær. For vi er bekymret for udviklingen på dagtilbudsområdet, og "smartere ferieplanlægning" er endnu et symptom herpå.

Vores virkelighed er, at vi møder pressede pædagoger og ledere, som gør deres allerbedste under stramme vilkår med dårlige normeringer. Vores virkelighed er, at vi som forældre får sværere ved at se os selv i øjnene i det daglige, når vi har fulgt vores børn i daginstitution og tager på arbejde – til trods for, at dette er en nødvendighed, hvis vi fortsat skal generere den indkomstskat, som medfinansierer vores velfærdssamfund.

Dette brev og vores bekymring handler ikke om forkælede forældre og børn, eller om at pædagoger og ledere i daginstitutioner ikke gør deres arbejde godt nok. Det handler om, hvorvidt vores daginstitutioner, som løser en kerneopgave i velfærdssamfundet, har ressourcerne til at levere den kerneopgave. Det handler om, hvorvidt vi vil *investere* på langt sigt eller *tabe stort* på langt sigt. For hvis børnenes trivsel i daginstitutionerne ikke prioriteres, vil det kun føre til større langsigtede omkostninger for det enkelte barn og for samfundet som helhed. Megen forskning peger på, at hvis børn ikke får den omsorg og tryghed, de har behov for i deres tidlige år, vil der kun blive flere børn med problemer senere hen, hvad angår udvikling, trivsel i skole og i sociale sammenhænge samt risiko for angst og depression.

Tak fordi I tog jer tid til at læse vores brev. Vi håber, I vil tage vores bekymringer til efterretning og forhåbentligt handling.

Venlig hilsen,

forældrene i den integrerede institution Ellepilen

Forældrene i Ellepilen

Kære forældre i Ellepilen

Tak for jeres brev fra den 6. maj 2019, hvor I giver udtryk for jeres bekymring for feriepasning.

Jeg vil gerne indlede med at fortælle om baggrunden for, hvorfor vi har peget på feriepasning som en mulighed.

Som I ved, vokser København med 4-5 børn hver dag. Samtidigt er kommunerne underlagt et økonomisk loft fastsat af staten for, hvor meget vi må bruge på vores kernevelfærdstilbud. Det betyder, at vi skal drive daginstitutioner til flere børn for de samme penge, hvilket jeg mener bør ske - så vidt muligt - uden at slække på kvalitets- og serviceniveau. Det er selvsagt svære vilkår.

Med udgangspunkt i, at København skal gennemføre en effektivisering, har vi besluttet, at det mest nænsomme forslag er at anbefale institutionerne at benytte feriepasning.

Med feriepasning tilpasses driften, så den passer til det antal børn, som er tilmeldt pasning. Når personale og børn samles på færre matrikler, vil det spare penge til både rengøring af lokaler, forbrug af el og vand, samt løn til personale, da der skal være mindst to medarbejdere til stede, når institutionerne åbner og lukker. Derfor er det meget dyrt at have alle institutioner åbne i ydertimerne i sommerferien, hvor der ofte kun er få børn tilbage på institutionen. Vi kan derfor spare penge, når vi samler pasningen på færre institutioner.

Forudsætningerne for effektiviseringen er, at 50 % af institutionerne lukkes tre uger i sommerferien.

Alternativet havde været at bede institutionerne om at spare på bemanningen henover hele året. I den situation har udvalget foretrukket i stedet at anbefale institutionerne at tilpasse ressourcerne i perioder med lavere fremmøde.

25. juni 2019

Sagsnr.
2019-0157287

Dokumentnr.
2019-0157287-5

Rådhuset

1599 København V

Telefon
33662000

E-mail
borgmester@buf.kk.dk

www.kk.dk

I omkring halvdelen af landets kommuner har man valgt at indføre en model med lukkedage i ferieperioderne. Mange steder foregår det som såkaldt nødpasning, hvor kun få institutioner dækker hele kommunens behov for pasning.

Frem for nødpasning har vi i København anbefalet feriepasningsmodellen, hvor enten din egen institution, eller en anden institution tæt på, har åben om sommeren, frem for at der kun er åbent i nødpasningsinstitutioner, der kan ligge langt fra dit nabolag. Det er også besluttet, at hvis ens barn skal passes på en anden institution, så følger der som minimum én voksen med fra den normale institution. Derfor synes jeg ikke, at man kan sammenligne det med en indkøring, som I gør. Børnene vil opleve at blive passet sammen med kammeraterne fra deres egen institution og af det personale, der er tilknyttet børnene i hverdagen. Mange institutioner har gode erfaringer med på forhånd at besøge naboinstitutionen, hvor feriepasningen skal foregå, sådan at børnene kender rammerne på forhånd.

Jeg er sikker på, at institutionerne gør deres bedste for at organisere feriepasning sådan, at både børn og forældre kan føle sig trygge. Lederne har - med inddragelse af forældrebestyrelsen - mulighed for at tilrettelægge pasningen i klyngen på netop den måde, hvor de samlet set vurderer, at børnegruppernes behov tilgodeses bedst muligt. Det er ikke hensigten, at I som forældre skal lade jeres ferieplanlægning påvirke af, hvornår der er feriepasning.

Jeg er ubetinget enig med jer i, at vi skal investere i børnene, og jeg ved også, hvor vigtig en tidlig indsats er. Det er bl.a. derfor, at vi har de såkaldte sociale normeringer, hvor de institutioner som har de mest udsatte børn, hvert år får tilført 120 millioner til flere hænder.

Det er en vanskelig opgave for os, når vi hvert år er tvunget til at gennemføre effektiviseringer på grund af regeringens stramme greb om kommunernes udgifter til velfærd. Og jeg skal være den første til at beklage, at vi skal spare på vores velfærdstilbud. Men da pengene skal findes, anbefaler vi feriepasning frem for alternativet, som vil være at gennemføre en besparelse på bemanningen henover året.

Venlig hilsen

Jesper Christensen